

ganske sikkert ikke gaa, at der ikke findes en Bestemmelse om, hvorledes Beregningen skal være, naar de beholder Jordlodden. Der er jo en Del Embeder, der oppebærer kontante Beløb i Erstatning for Jordlodder eller for Græsning. Disse Beløb vil dog utvivlsomt blive inddraget og gaa ind i den faste Pengeløn, men derved vil de 183, der sidder med Jordlodder, blive langt gunstigere stillet end alle deres Kolleger, hvis de faar Lov til at beholde deres Jordlod som Ekstratillæg. Dette maa vistnok være en Lakune, der er indløbet under Behandlingen i Ministeriet.

Den Betragtning, der ligger til Grund for Ansættelse af Distriktsjordemødre, er den, at Jordemødre ikke vil nedsætte sig paa de mindre fordelagtige Steder; men deraf følger saa ogsaa, at Distriktsjordemoderinstitutionen ikke er nødvendig paa de Steder, hvor Jordemødrene finder det tilstrækkelig fordelagtigt at nedsætte sig. Dette har allerede under den gældende Ordning været Tilfældet i København, hvor man ikke har Distriktsjordemødre, og der har dog ikke været Mangel paa den nødvendige Betjening, og det samme vil jo være Tilfældet i alle de større Købstæder, Frederiksberg, Aarhus, Odense, Aalborg m. fl. Man maa derfor kunne gaa ud fra, at Distriktsjordemødrenes Antal i Fremtiden kan gaa ned, idet det ikke paalægges disse Byer at have Distriktsjordemoderembeder, og derved vil det offentlige Udgifter til Distriktsjordemødrene indskrænkes noget. Der er naturligvis en vis Grænse for denne Indskrænkning, som det ikke er forsvarligt at overskride. Kommissionen har saaledes ment, at det ikke vilde være forsvarligt at ophæve Distriktsjordemoderembedet paa Steder, hvor Befolkningen var saa ringe, at der kun kunde leve en Jordemoder, og kun, hvor Befolkningen er saa stor, at der kan leve to Jordemødre, har man fundet det forsvarligt at tillade, at Distriktsjordemoderinstitutionen ophæves. Ved denne Indskrænkning af Distriktsjordemødrenes Antal fra 724 til formentlig 698 vil der kunne indvindes et Beløb for de kommunale Kasser. Den Merudgift, der ifølge Lovforslaget vil blive for samtlige Kommuner, vil efter det gjorte Overslag kun være i alt 3,000 Kr., men det vil naturligvis falde noget ulige paa de forskellige Kommuner. Lønningsforhøjelserne udredes fuldt ud af Statskassen, ligesom denne ogsaa væsentlig vil komme til at bære Udgifterne ved den forøgede Pensionsbyrde. Det er jo ikke mindst Pensionsspørgsmaalet, der har ligget Jorde-

mødrene paa Sinde. Den højeste Pension, der nu kan opnaas, er 300 Kr. aarlig, medens det foreliggende Lovforslag bestemmer, at en Jordemoder kan opnaa indtil 650 Kr. i Pension; men dette er ogsaa Maksimum. Under Forhandlingerne i Medicinalkommissionen blev det stærkt diskuteret, hvorvidt man fra Statens Side skulde give et Tilskud til en privat Pensionskasse i Lighed med, hvad der finder Sted fra Statens Side med Hensyn til Lærere ved private Skoler. Men denne Tanke blev opgivet, og man gik da til den Form, som findes i det foreliggende Lovforslag, nemlig at give et Beløb af 2 Kr. pr. Fødsel, men dog ikke over 100 Kr., som Tillæg til den Pension, der kan tilkomme dem efter deres faste Løn.

I § 17, der indeholder Overgangsbestemmelserne, har Ministeriet ogsaa foretaget en Forandring fra Kommissionsforslaget. Kommissionsforslagets § 17, 2det Stykke, lyder saaledes: „De Distriktsjordemødre, som er i Funktion ved Lovens Ikrafttræden, og som bliver afskediget i Løbet af 5 Aar fra dette Tidspunkt, tillægges der foruden Pension en aarlig Understøttelse, svarende til Forskellen mellem denne Pension og den, som de vilde have opnaaet, hvis de havde været ansatte og lønnede efter nærværende Lov. Understøttelsen udredes paa samme Maade som Pensionen, jfr. § 13, sidste Stykke.“ Dette har Ministeriet ændret til: „For de Distriktsjordemødre, som er ansatte ved Lovens Ikrafttræden, beregnes Alderstillæg og Pension, som om de havde været ansatte og lønnede efter nærværende Lov.“ Ministeriet har i Anmærkningerne udtalt, at det mente, at denne Formulering var klarere end den, der fandtes i Kommissionsforslaget. Jeg tror dog neppe, den er fuldt saa rammende som den Formulering, der fandtes i Kommissionsforslaget, og jeg kan ikke anse den for nogen Forbedring.

Dernæst vil jeg omtale den Ændring, som er blevet indsat ved Behandlingen i Folketinget. Det er kun en eneste Ændring, som den højtærede Minister sagde, og den er til § 5. Naar det i Lovforslaget gøres til Pligt ogsaa for de privat praktiserende Jordemødre at betjene en fødende, naar de hentes til hende, følger deraf ganske naturligt, at man ogsaa maa sikre dem den Ret, der svarer dertil: at kunne faa deres Betaling. Det er det, der er tilsigtet med § 5. Denne Paragraf har givet Anledning til en hel Del Diskussion i Kommissionen; men det er dog